



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 29-05-2018
Αριθμός Απόφασης: 1113

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νίκη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258
E-Mail : ded.thess1@n3.syzefxis.gov.gr
Url : www.aade.gr

**ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).
 - β. Του άρθρου 11 της με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκ. Δ.ΟΡΓ.Α1036960ΕΞ2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ968Β/22-03-2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».
 - γ. Της Απόφασης ΠΟΛ.1064/28-04-2017 του Γ.Γ.Δ.Ε. (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).
2. Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την με αριθμό και ημερομηνία πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ.1126366ΕΞ2016/30-08-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ2759Β/01-09-2016) με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».
4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, με **ΑΦΜ**, κατοίκου, κατά της με αρ. Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. (Άρθρου 6 Ν.2523/1997 / Άρθρου 55 παρ. 2δ Ν.4174/2013/Άρθρο 79 Ν.4472/2017), διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005** και της με αρ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.** και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Την Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, της Α.Α.Δ.Ε., με την οποία ζητείται η απόρριψη της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής του, με **ΑΦΜ**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε το υπ. αριθ. πρωτ. έγγραφο του Πταισματοδικείου, με το οποίο διαβιβάστηκε στη **Δ.Ο.Υ.** η με αριθμό προκαταρκτική δικογραφία, με την ταυτάριθμη παραγγελία της Εισαγγελέως, για τη διερεύνηση φορολογικών αδικημάτων από Αγρότες Ειδικού Καθεστώτος. Μετά το προαναφερόμενο έγγραφο εκδόθηκε η υπ. αριθ. εντολή διενέργειας προσωρινού ελέγχου του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, για τη διαπίστωση της ύπαρξης των προϋποθέσεων επιστροφής Φ.Π.Α. για το έτος 2005 με βάση τις διατάξεις του Ν.2859/2000 και της σωστής εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ.186/1992 περί Κ.Β.Σ..

Από τον έλεγχο που έγινε στον προσφεύγοντα από τη **Δ.Ο.Υ.**, σύμφωνα με τις διατάξεις του Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) σε εκτέλεση της υπ. αριθ. εντολής ελέγχου, για τη χρήση 2005, συντάχθηκε, η από Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) και η από Έκθεση Μερικού Ελέγχου Φ.Π.Α. Επιβολής Προστίμου Άρθρου 6 ν.2523/1997 / Άρθρου 79 Ν.4472/2017.

Απόρροια των διαπιστώσεων της προαναφερόμενης από Έκθεσης Ελέγχου Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) ήταν η έκδοση της υπ. αριθ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**

Με τη με αριθμό Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.** καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος συνολικό ποσό ύψους ΕΥΡΩ 3.040,41 (ΕΥΡΩ 1.410,64 κύριος φόρος πλέον ΕΥΡΩ 1.629,77 πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας 120%), διότι από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι επιστράφηκε στον προσφεύγοντα κατόπιν της με αρ. πρωτ. αίτησης, μέσω του, χωρίς να υφίσταται τέτοιο δικαίωμα, Φ.Π.Α. ύψους ΕΥΡΩ 1.410,64.

Απόρροια των διαπιστώσεων της προαναφερόμενης από Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φ.Π.Α. Επιβολής Προστίμου Άρθρου 6 ν.2523/1997 / Άρθρου 79 Ν.4472/2017 ήταν η έκδοση της υπ. αριθ. Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. (Άρθρου 6 Ν.2523/1997 / άρθρου 55 παρ. 2δ Ν.4174/2013/άρθρο 79 Ν.4472/2017), διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**

Με τη με αριθμό Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. (Άρθρου 6 Ν.2523/1997 / άρθρου 55 παρ. 2δ Ν.4174/2013/άρθρο 79 Ν.4472/2017), διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.** καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο ύψους ΕΥΡΩ 705,32, διότι από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων ήταν λήπτης ενός εικονικού φορολογικού στοιχείου καθαρής αξίας ΕΥΡΩ 28.212,70 βάση του οποίου έλαβε αδικαιολόγητη επιστροφή Φ.Π.Α., ως αγρότης ειδικού καθεστώτος άρθρου 41 του Ν.2859/2000, ύψους ΕΥΡΩ 1.410,64. Το πρόστιμο προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 του Ν.4479/2017 και είναι ίσο με το 50% της αξίας του φόρου, δηλαδή ΕΥΡΩ 705,32 (1.410,64 * 50%).

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων ζητά να ακυρωθεί ή να τροποποιηθούν οι προσβαλλόμενες με αρ. Οριστική Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. (Άρθρου 6 Ν.2523/1997 / άρθρου 55 παρ. 2δ Ν.4174/2013/άρθρο 79 Ν.4472/2017), διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005** και με αρ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.** για τους παρακάτω λόγους:

1. Δεν έγινε έλεγχος πρώτα στον εκδότη για να χαρακτηριστεί το υπό έλεγχο φορολογικό στοιχείο εικονικό.
2. Δεν του κοινοποιήθηκε το με αρ. πρωτ. έγγραφο του πταισματοδικείου το οποίο αναφέρεται στη σχετική έκθεση ελέγχου, προκειμένου να λάβει γνώση των στοιχείων που έχει στη διάθεση του ο έλεγχος κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 1 του συντάγματος και του άρθρου 6 του Ν.2690/1999.
3. Τα υπό έλεγχο φορολογικά στοιχεία ήρθαν σε γνώση της φορολογικής διοίκησης διαμέσου του Πταισματοδικείου, τα οποία είχαν κατασχεθεί παράνομα.
4. Παρά του γεγονότος ότι δεν είχε δηλώσει ότι κατείχε αγροτεμάχια στο Ε9, ο πατέρας του, ο οποίος απεβίωσε, ήταν συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. και του παραχώρησε τα ανάλογα αγροτεμάχια την παραγωγή των οποίων δήλωσε την προηγούμενη της ελεγχόμενης χρήσης 2004 (οικ. έτος 2005). Για την ελεγχόμενη χρήση 2005, (οικ. έτος 2006), ενώ καλλιεργούσε τα ίδια αγροτεμάχια δεν υπέβαλε δήλωση φορολογίας Εισοδήματος διότι φυλακίστηκε στις/2006 και αποφυλακίστηκε στις/2011, επομένως δεν μπορούσε να υποβάλλει δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος.
5. Η χρήση 2005 έχει παραγραφεί.
6. Η φορολογική αρχή δεν προέβη σε έρευνες στις επαγγελματικές του εγκαταστάσεις ούτε έκανε ελεγκτικές επαληθεύσεις στα βιβλία του, αλλά διέγνωσε αυθαίρετα και ανατιολόγητα, χωρίς να κάνει δικό της πρωτογενή έλεγχο ότι δεν είχε τα απαιτούμενα χωράφια για να παράγει τα πωληθέντα αγροτικά προϊόντα με αποτέλεσμα λόγω των παραπάνω πλημμελειών τα αποτελέσματα να είναι ανακριβή.
7. Η σχετική έκθεση ελέγχου είναι παντελώς αόριστη, στερείται πλήρους επαρκούς, ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και δεν αποδεικνύει την εικονικότητα του

φορολογικού στοιχείου και το μόνο που αναφέρει είναι γενικά και αόριστα ότι δεν είχε τα ανάλογα στρέμματα για την παραγωγή των πωληθέντων. Μπορεί να μην είχε χωράφια στο όνομα του αλλά του είχε παραχωρήσει ο πατέρας του τα δικά του.

8. Κατά τη λήψη του εικονικού φορολογικού στοιχείου τελούσε σε καλή πίστη.
9. Δεδομένου ότι το υπό έλεγχο φορολογικό στοιχείο δεν είναι εικονικό, την έλλειψη γνώσης εκ μέρους του για την έννοια της εικονικότητας, την άδολη χρήση τους εκ μέρους του και δεδομένου ότι η φορολογική αρχή εν προκειμένω δεν είναι δέσμια στην έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, αλλά εναπόκειται στη διακριτική της ευχέρεια, διότι αυτή επιλέγει τα πρόσωπα στα οποία θα επιβληθούν πρόστιμα, με την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων παραβιάζεται και κλονίζεται η εμπιστοσύνη του πολίτη προς τη Φορολογική Αρχή και παραβιάζεται η αρχή της χρηστής διοίκησης.
10. Με την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ.

Ως προς τον πέμπτο ισχυρισμό περί παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου προς έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων της χρήσης 2005.

Επειδή στην παρ.11 του άρθρου 72 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται: «Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί...».

Επειδή, με τις διατάξεις του [άρθρου 57](#) του ν.[2859/2000](#) ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του ΦΠΑ, καθώς και το χρόνο παραγραφής των χρεών που βεβαιώνονται σε βάρος των υπόχρεων σύμφωνα με το οποίο ορίζεται ότι: *«1. Η Κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο **πενταετίας** από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της έκτακτης δήλωσης στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής ή η προθεσμία για την υποβολή αίτησης επιστροφής από τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την Επιβολή του φόρου»*.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 5 του Ν.2523/1997 ορίζεται ότι: «5.Οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής έγγραφης στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έπεται εκείνης, στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία, ως κύρια φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος».

Επειδή, με την **απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1738/2017** κρίθηκε οριστικά, το ζήτημα της παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρων και το πότε μπορεί να παραταθεί νομοθετικά το δικαίωμά του αυτό ώστε να είναι συνταγματικά επιτρεπτό. Η ολομέλεια του ΣτΕ με την απόφασή της αυτή έκρινε βασιζόμενη στα απορρέοντα από την αρχή του κράτους δικαίου, την αρχή της ασφάλειας δικαίου και στηριζόμενη στο άρθρο 78 του Συντάγματος, ότι : «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος...2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που επεκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε».

Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευομένων ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ως προς τις πηγάζουσες από την αρχή της ασφάλειας δικαίου απαιτήσεις, η πρόβλεψη στο νόμο ότι με την πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος παραγράφεται η αξίωση του Δημοσίου για τη βεβαίωση και επιβολή συγκεκριμένου φόρου **συνιστά ουσιαστικό στοιχείο της οικείας φορολογικής ενοχής κατά την παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 78** (ΣτΕ Ολ. 3174/2014).

Ως ουσιαστικό δε στοιχείο της φορολογικής ενοχής, η διάρκεια της παραγραφής πρέπει να καθορίζεται εκ των προτέρων, ενώ μεταβολή της με την πρόβλεψη επιμηκύνσεως είναι δυνατή μόνον υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου 78 του Συντάγματος, δηλαδή με διάταξη θεσπιζόμενη το αργότερο το έτος, που έπεται εκείνου, στο οποίο ανάγεται η φορολογική υποχρέωση. Κατά συνέπεια, διάταξη νόμου περί παρατάσεως χρόνου παραγραφής φορολογικών αξιώσεων, οι οποίες ανάγονται σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσιεύσεως του νόμου αυτού έτους, είναι ανίσχυρη, ως αντικείμενη στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου αρχή της ασφάλειας δικαίου και στις εξειδικεύουσες αυτήν ειδικώς στο φορολογικό δίκαιο ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις, για τον λόγο ότι θα τροποποιούσε κατά τον τρόπο αυτό αναδρομικά εις βάρος των φορολογουμένων το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο στον οποίο ανάγονται οι φορολογικές τους υποχρεώσεις όσον αφορά ουσιαστικό στοιχείο των εν λόγω υποχρεώσεων.

Με την εν λόγω απόφαση και συγκεκριμένα με τις σκέψεις 8, 9 και 10 αυτής, κρίθηκε ότι οι παρατάσεις παραγραφής που δόθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων [11](#) του ν. [3513/2006](#), [29](#) του ν. [3697/2008](#), [10](#) του ν. [3790/2009](#) και [82](#) του ν. [3842/2010](#) είναι αντισυνταγματικές καθώς δόθηκαν στη λήξη της προθεσμίας παραγραφής και όχι «σε ημερολογιακό έτος προγενέστερο του προηγούμενου της δημοσίευσως του νόμου αυτού έτους» ως ορίζεται από τις συνταγματικές αρχές.

Επειδή, με την απόφαση **2932/2017** του ΣΤΕ ορίζεται ότι :«...τα κριθέντα από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου με την απόφαση ΣΤΕ 1738/2017, και οι διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 7 του ν. 3888/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 7 του ν. 3899/2010, του άρθρου 18 παρ. 2 του ν. 4002/2011 και του άρθρου δεύτερου παρ. 1 του ν. 4098/2012 αντίκεινται στις εξειδικεύουσες την αρχή της ασφάλειας δικαίου διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο κρίθηκαν από την Ολομέλεια αντισυνταγματικές οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3513/2006, του άρθρου 29 του ν. 3697/2008, του άρθρου 10 του ν. 3790/2009 και του άρθρου 82 του ν. 3842/2010, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 92 παρ. 3 περ. β του ν. 3862/2010, διότι παρατείνουν -ενόψει μάλιστα του γενικού τρόπου διατύπωσής τους, τόσο την πενταετή, κατά την παρ. 1, όσο και τη δεκαετή, κατά την παρ. 4 του άρθρου 84 (πρβλ. ΣΤΕ 1623/2016 7μ.)- προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων του Δημοσίου αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσως των σχετικών νόμων ετών».

Επειδή σύμφωνα με το με αριθ. 2642/2017 Πρακτικό της Ολομέλειας του ΝΣΚ, παρότι η ανωτέρω απόφαση της ΟΛΣΤΕ δεν κάνει ρητή μνεία περί αντισυνταγματικότητας των επόμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες χορηγήθηκαν περαιτέρω παρατάσεις του χρόνου παραγραφής, του άρθρου 37 παρ. δ του ν. 4141/2013, του άρθρου 22 του ν. 4203/2013, του άρθρου 87 του ν. 4316/2014, του άρθρου 22 του ν. 4337/2015 και του άρθρου 97 του ν. 4446/2016, διότι δεν ήταν αναγκαίο με βάση το πραγματικό της κρινόμενης υπόθεσης, από τις σκέψεις 5 και 6 της απόφασης της Ολομέλειας συνάγεται ότι και οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο άρθρο 78 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Και τούτο διότι ομοίως παρατείνουν την προθεσμία παραγραφής φορολογικών αξιώσεων αναγομένων σε ημερολογιακά έτη προγενέστερα του προηγούμενου της δημοσίευσως των σχετικών νόμων έτους, συνδέουν δε τη χορήγηση ή μη παράτασης παραγραφής με ενέργειες δημόσιας αρχής, όπως είναι η έκδοση ή/και κοινοποίηση εντολής ελέγχου, με συνέπεια τη διαφοροποίηση του χρόνου παραγραφής στη βάση της έκδοσης ή μη εντολής ελέγχου σε βάρος εκάστου φορολογούμενου.

Επειδή περαιτέρω, με την με αριθ. ΔΕΛ Β 1136035 ΕΞ 2017/15.9.2017 (Β' 3278) Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. και την εκδοθείσα σε συνέχεια αυτής ΠΟΛ. 1154/04-10-2017 του ιδίου, περί παροχής οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή της, προτεραιοποιήθηκε η διενέργεια ελέγχων και μεταξύ άλλων, προβλέφθηκε η έκδοση πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρων,

τελών, εισφορών και επιβολής προστίμων για τις χρήσεις για τις οποίες, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις σε συνδυασμό με τη με αριθ. 1738/2017 Απόφαση της Ολομέλειας του ΣΤΕ, το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή. Διευκρινίσθηκε δε ότι τα ανωτέρω τυγχάνουν εφαρμογής και για τις εκκρεμείς ενώπιον της Δ.Ε.Δ. υποθέσεις.

Επειδή εν προκειμένω, ο προσφεύγων με την υποβολή της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων διαχειριστικής περιόδου 1/1/2005 - 31/12/2005, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων και τον ισχυρισμό περί παραγραφής.

Επειδή, βάσει των ανωτέρω, για τη διαχειριστική περίοδο 2005, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 57 παράγραφος 1 του ν. 2859/2000 περί πενταετούς παραγραφής, και του άρθρου 9, παρ. 5 του Ν.2523/1997, δεδομένου ότι στην υπό κρίση υπόθεση, αν ήθελε θεωρηθεί ότι συντρέχει περίπτωση συμπληρωματικού στοιχείου, δεν υφίσταται αρχικό φύλλο ελέγχου που θα δικαιολογούσε την επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής στη δεκαετία, σύμφωνα με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 57 παρ. 2 και 49 παρ. 3 του ν. 2859/2000, ούτε υπάγεται στις διατάξεις των εκάστοτε περαιώσεων, που εξομοιούνται με οριστικό φύλλο ελέγχου, εφόσον εξαιρείται από αυτές ως αγρότης ειδικού καθεστώτος (μη επιτηδευματίας-μη υπόχρεος σε τήρηση βιβλίων και στοιχείων) και ως εκ τούτου έχει παρέλθει ο χρόνος παραγραφής κατά την 31/12/2011, δεδομένου ότι δεν χρήζουν εφαρμογής οι διατάξεις περί παράτασης παραγραφής, στις οποίες στηρίχθηκε η φορολογική αρχή, καθώς θεωρούνται κατ' εφαρμογή των υπ' αριθ. 1738/2017 και 2932/2017 αποφάσεων του ΣΤΕ, ως αντισυνταγματικές.

Κατά συνέπεια, ο εν λόγω ισχυρισμός του προσφεύγοντος γίνεται αποδεκτός και παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών προβαλλόμενων ισχυρισμών, όσον αφορά τις προσβαλλόμενες πράξεις διαχειριστικής περιόδου 2005.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ο Υ Μ Ε

Την **αποδοχή** της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, με **ΑΦΜ** και την ακύρωση της με αρ. Οριστικής Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. (Άρθρου 6 Ν.2523/1997 / άρθρου 55 παρ. 2δ Ν.4174/2013/άρθρο 79 Ν.4472/2017), διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005** και της με αρ.. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού

Φ.Π.Α., διαχειριστικής περιόδου **01/01/2005 – 31/12/2005**, του προϊσταμένου της **Δ.Ο.Υ.**, λόγω παραγραφής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με την νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον προσφεύγοντα.

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ο Προϊστάμενος Της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.